

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. Чирпан, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ II, в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Тихомир К. Колев

при участието на секретаря Донка Д. Василева
като разгледа докладваното от Тихомир К. Колев Гражданско дело № 20235540100747 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, вр. с чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, вр. с чл. 429, ал. 3 от КЗ, вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищцата, чрез процесуалния си представител, изнася в ИМ, че при ПТП, станало на 15.02.2023 г. около 09:30 ч., в гр. Чирпан, на бул. „Георги Димитров“, че е била пътник на задната редица седалки, **, който е бил ударен странично от **, с ЕГН *****, управляван от водача ** с ЕГН *****.

Изнася също така, че видно от съставения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, спрямо виновният участник **, е взето отношение, като е съставен АУАН № 299580. В последствие, на виновния водач ** било издадено Наказателно постановление № 23-0375-000106 от 06.04.2023г. То било издадено за това, че на 15.02.2023г., около 09:30 ч. в гр. Чирпан на кръстовището образувано от ул. „Димитър Благоев“ и бул. „Георги Димитров“, водачът ** управлява лек автомобил **, като при приближаване към кръстовището в посока юг-север ** не спира на знак „Б-2“ - СТОП и не пропуска движещият се по пътя с предимство л.а. „***“ с рег. № СТ ** собственост и управляван от ** с ЕГН *****, като реализира ПТП с леко пострадал. За извършените от водача ** виновни нарушения на чл. 6, ал.1 от ЗДвП и на чл. 50, ал.1 от ЗДвП, му е наложено наказание „глоба“ в общ размер на 220 лв.

Твърди също така, че на 18.02.2023 г., ищцата била прегледана от специалист - съдебен лекар. В издаденото Съдебномедицинско удостоверение на живо лице № 50/2023г. са описани следните установени при прегледа увреждания: Масивно кръвонасядане и оток по брадичката на лицето; кръвонасядане по венците на долна зъбна редица. Отбелязано

било, че прегледаната съобщавала за изтръпване на долната зъбна редица и силни боли и трудност при хранене. Заключение на лекаря било, че описаните и установени травматични увреждания добре отговаряли да са от действието на твърди тъпи предмети и могли да бъдат получени по начин и време, както се съобщава в предварителните сведения, а именно при настъпило ПТП от удари в изпъкналите части и детайли в купето на катастрофирал автомобил. Експертът посочил, че тези травматични увреждания са причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК.

Във връзка с горните оплаквания, ищцата посетила и специалист по дентална медицина, който след рентгеново изследване, в медицинското си заключение установил, че няма фрактури по зъбите, но има натъртвания и кръвонасядания в областта на брадата.

След инцидента ищцата се е лекувала в домашни условия. Предвид получените травми, пострадалата е изпитвала затруднения в храненето. Същата е отслабнала и се чувствала непълноценна. Инцидентът се е отразил изключително негативно и на психиката ѝ, тъй като е станал внезапно и я е поставил в една застрашаваща живота ѝ ситуация.

От съставения констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 375р-3795/15.03.2023 г. и от направената справка от ел. сайт на Гаранционен фонд се установило, че към датата на ПТП - 15.02.2023 г., л.а. „** **“, с рег. № СТ ** СР, е бил с валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с начална дата на покритие 01/07/2022 г. и крайна дата на покритие 30/06/2023 г. към „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД.

В изпълнение на разпоредбата на чл. 380 от Кодекса на застраховането, ищцата с молба е предявила пред „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД претенция за изплащане на обезщетение за причинените ѝ от ПТП неимуществени вреди. Молбата била получена от ответното дружество на 07.04.2023 г. По нея ответното дружество е образувало щета № 43072952300097 за причинените на ищцата неимуществени и имуществени вреди. С писмо с изх. № 0-92-6189/12.05.2023 г. застрахователят информира ищцата, че отказва произнасяне и плащане на застрахователно обезщетение, до представяне на необходимите доказателствени документи.

С оглед на гореизложеното и съобразно разпоредбата на чл. 498, ал.3 от КЗ, за ищцата бил налице правен интерес от завеждане на настоящият иск за репариране на причинените вреди, вследствие на непозволено увреждане - ПТП от 15.02.2023 г. против „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, отговорно за възстановяване на вредите, причинени от застрахования.

Претендира ответното дружество да заплати на ищцата неимуществени вреди за болките и страданията в резултат на претърпяното от нея ПТП на 15.02.2023 г., в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева) за причинените ѝ масивно кръвонасядане и оток по брадичката на лицето; кръвонасядане по венците на долна зъбна редица, както и силен стрес, страх и негативни емоции.

На основание чл. 429, ал. 2, т. 2 от КЗ, моли съда да ѝ присъди и дължимата законна лихва върху претендираните обезщетения, считано от 07.04.2023 г. (датата на предявяване на писмената застрахователна претенция пред ответното застрахователно дружество) до окончателното изплащане на сумите.

Моли съда, да постанови решение, с което да осъди „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1463, район „Триадица“, бул. „Витоша“ № 89Б, представлявано от Коста Христов Чолаков, Бистра Ангелова Василева, Иван Драгомиров Ганчев и Александър Христов Пеев, да заплати на С. М. М., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. Чирпан, обл. Стара Загора, ул. „Бреза“ № 7, сумата в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди за болките и страданията в резултат на претърпяното от нея ПТП на 15.02.2023 г. за причинените ѝ масивно кръвонасядане и оток по брадичката

на лицето; кръвонасядане по венците на долна зъбна редица, както и силен стрес, страх и негативни емоции, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.04.2023 г. - датата на предявяване на писмена застрахователна претенция пред ответното застрахователно дружество до окончателното изплащане на сумата.

Претендират се разноски.

Моли съда, да присъди и адвокатско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство на ищцата по чл. 38, ал. 2 от ЗА.

В законоустановения срок е постъпил отговор от ответната страна, от ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД, ЕИК 121718407, гр. София, бул. "Витоша" № 89Б, чрез юрисконсулт Р. К., с който заявяват, че оспорват изцяло предявеният иск, както по основание, така и по размер, като считат, че не са налице необходимите предпоставки за ангажиране на отговорността на "ДЗИ - Общо застраховане" ЕАД като застраховател по имуществена застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, сключен в „ДЗИ-ОЗ" ЕАД за л. а. марка „**", модел „**", с рег. № СТ ** СР. Оспорват всички фактически твърдения на ищите в исковата молба, с изключение твърдението за наличие на валиден към датата на процесното ПТП договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, сключен в „ДЗИ-ОЗ" ЕАД за „**", модел „**", с рег. № СТ ** СР. Оспорват твърдението на ищите, че са осъществени предпоставките от фактическия състав на неправомерното увреждане по чл. 45 от ЗЗД, ангажиращи отговорността на застрахования в дружеството им водач. Като функционално обусловена, отговорността на застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите се ангажирала само при наличие на категорични данни, предполагащи отговорността на застрахованите лица. Ищцата не е предоставила първични медицински документи, а представеното пред застрахователя Съдебномедицинско удостоверение на живо лице е изготвено по данни на пострадалата. На това основание оспорват причинно - следствената връзка между процесното ПТП и травмите на ищцата. Липсвало доказателство за настъпило увреждане непосредствено след ПТП-то. Отговорността от неправомерно увреждане, съгласно чл. 45 от ЗЗД възниквало тогава, когато пряка и непосредствена последица от виновното и противоправно поведение на едно лице, са настъпили вреди - имуществени и/ или неимуществени, в патримониума на увреденото лице. Фактическият състав на деликтната отговорност включвал пет кумулативни елемента - действия/бездействие, противоправно поведение, вреда, причинна връзка и вина, която съгласно чл. 45 от ЗЗД се предполагало до доказване на противното. Доказването на основанието по чл. 45 от ЗЗД за деликтната отговорност на прекия причинител на вредите е изцяло в тежест на ищите, който претендира обезщетение за неимуществени вреди. При неправомерното увреждане вредата не се предполага, а подлежи на пълно и главно доказване от тази страна, която претендира обезщетение, в случая - ищите. Обезщетението се дължи за вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Тези вреди трябва да са действителни, да съществуват обективно и да са причинени от делинквента. Ответникът не е обвързан от твърденията на ищите, нито по отношение наличието на неимуществени вреди, нито относно техния размер. Считат, че по делото не са ангажирани доказателства, установяващи по безспорен начин извършването на описания в исковата

молба механизъм на ПТП, конкретните причини и обстоятелства за настъпването му, които да са довели до вредоносните последици.

На следващо място, оспорват вида и характера на описаните в исковата молба телесни увреждания, механизма на причиняването им и пряката им причинно-следствената връзка със събитието. Представените медицински документи удостоверяват единствено наличието на травматични увреждания. От тях не може да се заключи какъв е действителният механизъм на възникване на увреждането, както и дали то се намира в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП.

Оспорват твърденията за наличие на дълбоко емоционално разстройство и силен психологически стрес от страна на С. М. М.. В тежест на ищецът е да докаже наличието на факти и обстоятелства, от чиято достоверност черпи права. Сред представените от ищцовата страна документи, липсват доказателства в подкрепа на това твърдение.

Оспорват размера на претенцията, доколкото считат, че същият е силно завишен и не съответства на обичайно присъжданите суми за обезщетения. Отделно, в условията на евентуалност, считат, че предявеният размер не е съобразен с приноса на ищцата за настъпването на процесното ПТП и уврежданията, които е получила.

В случай, че ищцата докаже наличието на твърдените вреди и че същите са вследствие на виновното поведение на застрахован в „ДЗИ - Общо застраховане" ЕАД водач, твърдят, че видът и интензитетът им в никакъв случай не могат да имат за паричен еквивалент претендирания от ищецът размер. Считат, че обезщетението трябва да е достатъчно, но не следва да е прекомерно - да е в размер, който деморализира и ненужно обогатява ищцата и който смущава общественото нравствено чувство (за сравнение Решение № 204 от 07.11.2016 г по т. д. № 3568/ 2015 г на ВКС, ТК, I Търговско отделение). При условията на евентуалност, в случай, че бъде установено основанието на предявената претенция, въвеждат възражение за съпричиняване от страна на С. М. М., изразяващото се в следните насоки: - Пътувайки без поставен предпазен колан, С. М. М. е допринесла към настъпването на установените увреждания, алтернативно - за настъпването на по-тежки увреждания, което не би се случило ако тялото ѝ беше застопорено към седалката посредством предпазен колан. В нарушение на разпоредбата на чл. 137а от ЗДвП, пострадалото лице е пътувал без поставен предпазен колан. Така изложените съображения на принос от страна на С. М. М. към настъпването на деликта и отделно - към настъпването на негативния за нея самата резултат от деликта, следва да бъдат взети предвид, на основание разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, при определянето на справедлив размер на обезщетение в настоящото производство - в случай, че бъде установено основание за присъждането на обезщетение. Считат, че сумата за обезщетение следва да бъде намалена съразмерно на коефициента на принос, в случай, че се установи изобщо да има основание за присъждането на обезщетение

Молят съда, да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск изцяло като неоснователен и недоказан, ведно с всички законови последици. При условията на евентуалност, ако съда иска за основателен, оспорват размера на претендираните от

ищцата неимууществени вреди, като считат същият за завишен и неотговарящ на критериите за справедливост по смисъла на чл. 52 ЗЗД.

Оспорват и иска за присъждане на законна лихва като акцесорен на главния. Неоснователността на главния иск водила до неоснователността и на акцесорния.

Правят възражение за прекомерност на размера на претендираното адвокатско възнаграждение.

Молят съда, да им бъдат присъди сторените по делото разноски, включително и юрисконсултско възнаграждение.

Не възражават да бъдат приети като писмени доказателства приложените към исковата молба документи, ще се ползват от същите.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, и от заключенията на вещите лица, както и от становището на страните, съдът приема за установена следната **фактическа обстановка**:

Безспорно установено по делото е, че на 15.02.2023г. около 9,30 часа в гр.Чирпан на кръстовището образувано от ул. Димитър Благоев и б.л. Георги Димитров настъпило ПТП със следните участници и при следната фактическа обстановка: -Участник 1: МПС - лек автомобил с рег.№ СТ ** СР, марка **, модел **, собственост на ** управляван от ** с ЕГН ***** от гр. Чирпан, общ. Чирпан, обл. Стара Загора, ул. „ Омуртаг “ № 3 и втори участник – **, ЕГН ***** с постоянен адрес - гр. Чирпан, общ. Чирпан, обл. Стара Загора, ул. „ Бреза" № 7 като собственик и водача на л.а. ** с рег. № СТ **.

При приближаване на горепосоченото кръстовище водачът на лекия автомобил ** ** Нейко Тенев, в посока юг- север, не спира на знак Б- 2 стоп и не пропуска движещия се по път с предимство л.а. **.

Местопроизшествието е посетено от органите на реда и е съставен и приложен по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, като изрично в този протокол е записано и отбелязано, че в резултат на ПТП има пострадало лице и това е ищцата по делото С. М. М. с ***** с адрес гр. Чирпан, ул. бреза № 7. В протокола е посочено „ натъртване и кръвонасядане в областта на брадичката.

Спрямо виновният участник, **, е взето отношение, като е съставен АУАН № 299580 от 15.02.2023 г. въз основа на който е постановено и НП , с което на водача ** са наложени две на брой глоби.

Видно от цитирания констативен протокол за ПТП с пострадали лица е, че към датата на ПТП - 15.02.2023 г., л.а. „** **", с рег. № СТ ** СР, е бил с валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност" с начална дата на покритие 01/07/2022 г. и крайна дата на покритие 30/06/2023 г. към „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД.

По делото са приложени и медицински документи - Съдебномедицинско удостоверение на живо лице № 50/2023г. в което са описани следните установени при прегледа увреждания: Масивно кръвонасядане и оток по брадичката на лицето; кръвонасядане по венците на долна зъбна редица. Отбелязано е че прегледаната съобщава за изтръпване на долната зъбна редица и силни болки и трудност при хранене. Заключениеето на лекаря е, че описаните и установени травматични увреждания добре отговарят да са от действието на твърди тъпи предмети и могат да бъдат получени по начин и време, както се съобщава в предварителните сведения, а именно при настъпило ПТП от удари в изпъкналите части и детайли в купето на катастрофирал автомобил. Експертът е посочил, че тези травматични увреждания са причинили разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл.129 от НК.

Видно от заключението на приетата и неоспорена от страните съдебно-медицинска експертиза (СМЕ) се установява, че ищцата при настъпилото ПТП на 15.02.2023 г. е получила следните травматични увреждания: кръвонасядания и оток по предната и лявата

повърхност на брадичката и кръвонасядания на венеца на долна зъбна редица вляво. Установените в медицинската документация травматични увреждания били в резултат от действието на твърди тъпи предмети по механизма на удари с или върху такива, както и от тяхното тангенциално действие и по своята морфология и тежест отговарят да са получени в условията на ПТП в купето на катастрофирал автомобил, а именно при настъпило ПТП от удари в изпъкналите части и детайли в купето на катастрофирал автомобил, с оглед местоположението на ищцата на средната седалка на задната редица, същите биха могли да се получат и с поставен обезопасителен колан. Тези травматични увреждания били причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота, и са осъществили медико-биологичния квалифициращ признак разстройство на здравето, извън случаите на чл.128 и чл. 129 от НК. Срокът на възстановяване от такива травматични увреждания, обичайно бил в рамките на 14 дни / две седмици / , като изрично е посочено, че кръвонасядането изчезва средно след 12 дни. Болките, които би изпитвала ищцата, непосредствено след произшествието са били със среден интензитет, но не били нетърпими.

От заключенията на допуснатата по делото съдебно - автотехническа експертиза се установява следния механизъм на ПТП: На 15.02.2023г. около т.а. „**“ се е движел по бул. „Георги Димитров“ в гр.Чирпан, посока от запад на изток, при приближаването на кръстовището с ул. „Димитър Благоев“, по нея се е движел л.а. марка „** **“. Водача на л.а. не спрял на знак „Стоп“ и отнема предимството на т.а.. В резултат на отнемането на предимство, между двете МПС настъпва удар, странично челен при който е пострадала ищцата. Скоростта на двете МПС е разрешена за населеното място. Водача на т.а. „**“ не е имал възможност да предотврати настъпването на ПТП, докато за водача на л.а. „** **“ е имало такава възможност, като същия е следвало да осигури предимство по движещия се по път с предимство автомобил. Изрично вещото лице в с.з. установи и уточни, че на втория ред седалките в процесния автомобил / **, в който се е возила ищцата/ и по специално, мястото където е стояла, а именно по средата на втория ред седалки, е оборудвано с колан, който не е инерционен, т.е. той е еднораменен и при поставянето му минава през областта на таза и кръста.

Травматичните увреждания на ищцата са причинени от удар в облегалката на предния ред седалки и могат да се получат и с поставен предпазен колан, тъй като колана на седалката, където е стояла обхваща само поясната област и тялото на ищцата се е придвижило напред и вдясно до достигане на облегалката на предната седалка.

По делото бе разпитани и свидетелите ** и Елена М. Шишева. Първия е съпруг на ищцата и водач на т.а. „**“ Същия описва как е настъпило ПТП, като неочаквано за него другия автомобил не спрял на знак „Стоп“ и въпреки, че задействал спирачната система на управлението от него автомобил, не могъл да предотврати сблъсъка. Ищцата си ударила зъбите в предната седалка и на мястото на удара имало кръв. Няколко пъти я водил на зъболекар, правили и снимки, но установили, че зъбите са разклатени. Ищцата не дала на бъдат извадени и се лекувала главно с обезболяващи медикаменти.

Другата свидетелка, заявява, че видяла за пръв път ищцата в дома ѝ, като от устата и течала кръв, три пъти я водили на зъболекар, поради силните болки. Ищцата не можела да говори и фъфлела, не можела да се храни нормално около месец. Свидетелката и готвела супа и попара, давала и да пие мляко със сламка. Вечер я боляло много и пиела аналгин. Отслабнала за един месец и била много уплашена. Имала нарушения в съня и не можела да спи.

Съдът изцяло кредитира експертните заключения като пълни, ясни, съответни на писмените доказателства и кореспондиращи напълно с показанията на допуснатите свидетели, като не се събраха други доказателства, които да поставят под съмнение тяхната достоверност, поради което следва да се приеме за установен по несъмнен начин описания механизъм на ПТП и причинени на ищца телесни увреждания.

С молба, получена на 07.04.2023 г. ответното дружество е образувало щета № 43072952300097 за причинените на ищцата неимуществени и имуществени вреди. С писмо с изх. № 0-92-6189/12.05.2023 г. ответникът е информирал ищцата, че отказва произнасяне и плащане на застрахователно обезщетение, до представяне на необходимите доказателствени документи.

При така установената фактическа обстановка следва да се приеме от правна страна следното: Предявен е осъдителен иск за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди с правна квалификация чл. 432, ал. 1 от КЗ, вр. чл. 45 и сл. от ЗЗД вр. с чл. 429, ал. 3 от КЗ, вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Разпоредбата на чл. 432, ал. 1 от КЗ дава право на увредения при деликта, да предяви иска си за причинените му вреди не срещу прекия извършител на увреждането, а пряко срещу застрахователя. Правото на такъв иск се поражда от съществуването на застрахователен договор между деликвента и застрахователя, както и от съществуването на застрахователно правоотношение между същия/респ. ищеца и застрахователя. Съгласно чл. 432, ал. 1 от КЗ в полза на увредения се поражда правото на обезщетение от застрахователя, след реализиране на риска. То е право на увредения да иска обезщетение от застрахователя, който по силата на договорната отговорност следва да го обезщети за всички претърпени вреди. Доколкото прякото право на увредения, установено с чл. 432, ал. 1 от КЗ, възниква едновременно с правото на деликтно обезщетение от деликвента и е функционално обусловено от него, то застрахователят, като пряко задължено лице отговаря в обема, в който отговаря и причинителя на вредата.

В случая е спазено и изискването на чл. 380, ал. 1 от КЗ, като ищецът е отправил към застрахователната компания писмена застрахователна претенция, по която е заведена щета, като това е сторено на 15.11.2022 г., но ответното дружество не се е произнесло по подадената претенция. Следователно предявеният иск се явява допустим като процесуално и материално легитимиран да отговаря по него е ответника по силата на сключения застрахователен договор.

Основателността на предявения иск е поставена в зависимост от това по делото да се установят всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, а именно: настъпване на ПТП, причинно-следствена връзка между деяние на водач на МПС, по отношение на когото има действие задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите .

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че на посочената в исковата молба дата е настъпило пътно - транспортно произшествие, причинено от водач на автомобил, застрахован в ответното дружество, механизмът на ПТП, вредите и причинната връзка между тях се установяват от приетите по делото писмени доказателства, събраните по делото гласни доказателства и приетите експертизи. При наличие на противоправно поведение на извършителя на деликта, съгласно въведената с чл. 45, ал. 2 от ЗЗД презумпция, вината се предполага до доказване на- обратното. Тежестта за оборването на законното предположение е за ответника. По делото не бяха събрани доказателства, които да водят до заключението, че водачът на лекия автомобил е действал невиновно. Напротив, установява се от събраните доказателства, че изключителна вина за настъпването на ПТП носи водача на л.а. „** **“, тъй като другия участник не е имал възможност да предотврати настъпването на ПТП, чрез действия със системите за управление на автомобила.

Страните не спорят, а и се установява от събраните по делото доказателства, че към датата на настъпване на застрахователното събитие относно л.а. „** **“ е имало сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност", сключен с ответното дружество и валиден към датата на настъпване на ПТП.

Съгласно нормата на чл.52 от ЗЗД, обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. По отношение на претенцията за неимуществени вреди, съдът счита, че понятието „справедливост“, съгласно даденото с ППВС № 4/64г. задължително за съдилищата разяснение, не е абстрактно, поради което не предполага

хипотетичен размер на дължимото в хипотезата на неимуществени вреди, причинени от деликт обезщетение, а всякога е свързано с преценка на определени, конкретно съществуващи обстоятелства, както и с общественото разбиране за същото, на даден етап на развитие на самото общество. Следователно, за да удовлетвори така въведения с чл. 52 от ЗЗД критерий за справедливост, обезщетението за възмездяване претърпените от деликт морални вреди трябва да е съразмерно с техния действителен размер, който е обусловен, както от тежестта, характера, продължителността и интензитета на конкретното неблагоприятно въздействие върху личността на пострадалия, така и от икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането и установената относима съдебна практика.

Предвид горното, прекият иск срещу ответното дружество за заплащане на обезщетение за причинените на ищцата имуществени и неимуществени вреди се явява доказан по основание и по размер, поради което следва да бъде уважен изцяло заедно със законната лихва, считано от 07.04.2023 г. - датата на предявяване на застрахователна претенция пред ответника, на основание чл. 429, ал.2, т.2 от КЗ.

Съдът намира, че следва да вземе становище по направеното възражение от проц. представител на ответника, че пострадалият с поведението си е допринесъл за настъпване на травматичните увреждания в резултат на ПТП. За да бъде намалено обезщетението за вреди съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, увреденият трябва да е допринесъл за тяхното настъпване, като от значение е наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, без да е необходимо пострадалият да има вина. Необходимо е приносът на увреденото лице да е конкретен, т. е. да се изразява в извършването на определени действия или въздържането от такива действия от страна на увреденото лице. Принос по смисъла на посочения законов текст е налице винаги, когато пострадалият с поведението си е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Следователно, съпричиняване на вредоносния резултат ще е налице, ако поведението на увредения е станало причина или е повлияло по някакъв начин върху действията на причинителя на вредата.

В конкретния случай ответникът не доказва такъв принос по никакъв начин. Напротив от вещите лица безспорно се установява, че настъпването на травматичните увреждания е възможно дори с поставен предпазен колан, с какъвто е оборудван лекия автомобил **, тъй като същия не е инерционен, т.е. той е еднораменен и при поставянето му минава през областта на таза и кръста и по същество притиска само поясната област и тялото на ищцата се е придвижило напред и вдясно до достигане на облегалката на предната седалка.

Що се касае до лихвата за забава при действието на новия КЗ съдът намира следното:

Няма спор, че отговорността на застрахователя е обусловена от тази на прекия причинител на ПТП. Безспорно е също, че по общите правила за деликта и съгласно чл. 84, ал. 3 ЗЗД делинквентата се счита в забава от деня на непозволеното увреждане. Съгласно изричната уредба обаче дадена в чл. 429 от новия КЗ относно съдържанието на договорните задължения по договора за "Гражданска отговорност" следва да се приеме, че по силата на законово установеното ограничение дължимата от застрахователя в полза на увреденото лице законна лихва, се начислява от момента, посочен в ал. 3 на чл. 429 КЗ. С други думи, отговорността на прекия причинител за лихви, считано от датата на непозволеното увреждане съществува, но същата (по силата на самия кодекс) се поема от застрахователя от един по-късен момент, в който му е станало известно настъпването на застрахователното събитие. Т.е. не е налице законова възможност в тежест на застрахователя да се възложат и лихвите за времето от увреждането до уведомяването му за това. Именно в този смисъл е нормата на чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, според която в застрахователното обезщетение се

включват само лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на ал. 3. В ал. 3 са посочени две условия, ограничаващи размера на претенцията за лихви - първото е тя да не надхвърля рамките на застрахователната сума (лимити на отговорността) и второто условие е да се начисли от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна.

Горните изводи не могат да се игнорират от правилото на чл. 497 вр. чл. 496 от КЗ. Тези норми установява отговорността на самият застраховател за плащане на законни лихви, върху дължимо обезщетение, която отговорност е резултат от неговата собствена забава. Тази лихва не е обусловена от поведението на делинквента, нейният размера вече не е част от застрахователната сума (визирана в чл. 429 КЗ), и не може да бъде ограничаван от размера на последната. При изложените изводи законната лихва за забава, която следва да се присъди на увреденото лице (ищцова страна) върху определеното обезщетение за неимуществени вреди е от дата 07.04.2023 г. датата от която може да се приеме, че е предявена застрахователната претенция от увреденото лице.

По разноските: С оглед изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените съдебни и деловодни разноски, както следва: за държавна такса (ДТ) в размер на 200 лв., депозит за СМЕ и САТЕ в размер на 400.00 лв., довносяне на депозит за СМЕ в размер на 110 лв. и на представляващия ищцата адвокат адвокатско възнаграждение в размер на 800.00 лв.

Предвид гореизложеното и на осн. чл. 432 ал. 1 от КЗ във вр. чл. 493 ал.1 т.1 КЗ, чл. 429, ал.2, т.2 от КЗ вр. чл. 45 и сл. от ЗЗД вр. с чл. 429, ал. 3 от КЗ, вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД и чл. 235 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1463, район „Триадица“, бул. „Витоша“ № 89Б, представлявано от Коста Христов Чолаков, Бистра Ангелова Василева, Иван Драгомиров Ганчев и Александър Христов Пеев да заплати на С. М. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес **, ищец по гр. д. № 747/2023г. по описа на РС - Чирпан, със съдебен адрес: гр. Стара Загора, ул. „Хаджи Димитър Асенов“ № 89, ет.4 офис 2, чрез адв. М. З. сумата в размер на 5 000 лв. (пет хиляди лева), представляваща обезщетение за неимуществени вреди за болките и страданията в резултат на претърпяното от нея ПТП на 15.02.2023 г. за причинените ѝ масивно кръвонасядане и оток по брадичката на лицето; кръвонасядане по венците на долна зъбна редица, както и силен стрес, страх и негативни емоции, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.04.2023 г. - датата на предявяване на писмена застрахователна претенция пред ответното застрахователно дружество до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1463, район „Триадица“, бул. „Витоша“ № 89Б, представлявано от Коста Христов Чолаков, Бистра Ангелова Василева, Иван Драгомиров Ганчев и Александър Христов Пеев да заплати на С. М. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес **, ищец по гр. д. № 747/2023г. по описа на РС - Чирпан, със съдебен адрес: гр. Стара Загора, ул. „Хаджи Димитър Асенов“ № 89, ет.4 офис 2, чрез адв. М. З. направените по делото разноски в размер на 710, 00 лв.

ОСЪЖДА „ДЗИ - ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ“ ЕАД, с ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление гр. София, п.к. 1463, район „Триадица“, бул. „Витоша“ № 89Б, представлявано от Коста Христов Чолаков, Бистра Ангелова Василева, Иван Драгомиров Ганчев и Александър Христов Пеев да заплати на адвокат М. З. от АК - Стара Загора, като

пълномощник на С. М. М. с ЕГН *****, с постоянен адрес **, ищец по гр. д. № 747/2023г. по описа на РС - Чирпан, със съдебен адрес: гр. Стара Загора, ул. „Хаджи Димитър Асенов“ № 89, ет.4 офис 2, чрез адв. М. З. сумата в размер на 800,00 лв. на осн. 38, ал. 2, т. 2 ЗА - адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство на ищеца по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд- Стара Загора.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____